

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/21/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612201838
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6612201838.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobkyne M. A., G. XX.XX.XXXX, E. K. C. G. P., C. XX/XX, štátnej občianky Poľskej republiky proti žalovaným 1/ Ľ.P. A., G. XX.XX.XXXX, E. K. B. XXX, štátnej občianke SR, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou M. M., G. XX.XX.XXXX, E. K. C. G. P., Y..A..Y. XXX/X, štátnou občiankou SR, 2/ pozbavenému spôsobilosti na právne úkony M. M., G. XX.XX.XXXX, E. K. C. G. P., Y..A..Y. XXX/X, zastúpenému opatrovníčkou M. M., G. XX.XX.XXXX, E. K. C. G. P., Y..A..Y. XXX/X, zastúpenému JUDr. Jánom Čipkom, advokátom, AK so sídlom Partizánska 197, Hnúšťa a 3/ O. M.Á., G. XX.XX.XXXX, E. K. L., štátnemu občanovi SR, zastúpenému opatrovníčkou N. O., zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen o zaplatenie sumy 2990,47 Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalobu žalobkyne, aby žalovaní 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne zaplatili žalobkyni sumu 2990,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2990,47 Eur od 08.12.2009 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v sume 1525,48 Eur JUDr. Jánovi Čipkovi, advokátovi, na účet vedený vo VÚB a.s. pobočka Hnúšťa číslo účtu: A. VS: 201334 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa doručila súdu dňa 03.02.2012 (v skutočnosti už 06.12.2011 č.l. 33 spisu) návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadala od žalovaných zaplatiť sumu 3554,46 Eur s prísl. a trovy konania. Návrh odôvodnila tým, že od žalovaných kúpila nehnuteľnosti kúpnu zmluvou dňa 12.09.2008 za kúpnu cenu 9958,19 Eur (300.000 Sk). Po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Lučenec v konaní sp.zn. 5C/218/2008 keď bol žalobca M. Ž. určený za výlučného vlastníka nehnuteľností došlo k zmenšeniu výmery jej pozemkov o 145 m², to znamená o 37,48 %, čo z pôvodnej kúpnej ceny 9958,19 Eur činilo 3684,54 Eur. Okrem toho si uplatnila od žalovaných škodu, lebo v citovanom súdnom konaní mala právnu zástupkyňu, vznikli jej trovy právneho zastúpenia vo výške 719,84 Eur, náklady na cestovné 85,90 Eur, drobné výdavky 8,32 Eur, spolu 814,06 Eur (č.l. 10 spisu), ktoré jej súd nepriznal. Na pojednávaní dňa 28.06.2013 súd pripustil zmenu žaloby na sumu 2990,47 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 08.12.2009, lebo na základe rozhodnutia sp.zn. 5C/218/2008 bola výmera pôvodných pozemkov 463 m², z ktorej predali žalovaní žalobkyni 387 m², pretože z parc. č. 228 zapísanej na LV č. XXXX k. ú. C. G. P. vo výmere 152 m² patrilo 176 m² do podielového spoluvlastníctva v ? Márii Prosovej, znížená o 145 m². Táto výmera obsahuje aj výmeru 83 m², ktorá je v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a Márie Prosovej z ktorej na žalobkyňu pripadá podiel 41,5 m². Žalobkyňa

teda tvrdila, že výmera jej pozemkov bola znížená z 387 m² - 103,5 m² (145-41,5) na 283,5 m², to znamená o 26,74 %. Kúpnu cenu zaplatila za pozemky v sume 8139,18 Eur (245 201,- Sk). Po znížení výmery o 24,74 % sa cena jej pozemkov znížila o 2176,41 Eur (65.566,74 Sk), čo je rozdiel v cene nehnuteľností v neprospech žalobkyne, resp. v prospech žalovaných a tak bezdôvodné obohatenie žalovaných. Žiadala priznať náhradu trov konania.

Splnomocnená zástupkyňa žalovanej 1/ a opatrovníčka žalovaného 2/ žiadali žalobu zamietnuť tvrdiac, že nehnuteľnosti predali žalobkyni za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu. Pred uzavretím kúpnej zmluvy si žalobkyňa nehnuteľnosti prezrela, v kúpnej zmluve prehlásila, že sa zoznámila s ich stavom na mieste samom a prebrala ich v takom stave v akom stáli a ležia. Aj v popise nehnuteľnosti v kúpnej zmluve bolo uvedené, že predmet kúpnej zmluvy je v teréne tvorený stavbou rodinného domu a k nemu prináležiacimi pozemkami, pričom príslušenstvom bolo oplotenie pozemkov nachádzajúce sa na pozemkoch patriacich k rodinnému domu. Aj v konaní sp.zn. 5C/218/2008 uviedla, že nehnuteľnosti kupovala tak, ako jej boli ukázané v prírode, až neskôr zistila, že žalovaní mali na LV vedenú väčšiu výmeru, ako v skutočnosti užívali.

Žalovaní 1/ a 2/ tvrdili v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.06.2013, že o tejto skutočnosti v čase uzatvárania zmluvy nevedeli, nehnuteľnosti predali oplotené a preto sa nemohli na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Sama totiž mohla pred uzavretím kúpnej zmluvy zistiť, akú výmeru v skutočnosti žalovaní užívajú, lebo žalovaný 2/ o rozpore skutočne užívanej výmery nehnuteľností a výmery nehnuteľností na LV nevedel. Tvrdili, že v návrhu nebolo zrejmé, o aký hmotnoprávny titul bezdôvodného obohatenia žalobkyňa svoj nárok opiera. Pokiaľ sa týka nároku na náhradu škody žalovaný 2/ tvrdil, že nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady na to, aby za škodu zodpovedal, nemohol porušiť žiadnu právnu povinnosť pri uzatvorení kúpnej zmluvy ani v súvislosti s konaním o určení vlastníckeho práva. Ak si žalobkyňa v konaní o určení vlastníckeho práva zvolila zástupcu, bolo to jej slobodné rozhodnutie a využitie jej ústavného práva a na tom nemôže nieť žiadne zavinenie, že v rámci poskytovania právnej služby jej právnej zástupkyni vzniklo právo na úhradu odmeny a hotových výdavkov. Nemôže tak zodpovedať ani za výdavky, ktoré žalobkyni v konaní o určení vlastníckeho práva vznikli a nemožno potom hovoriť ani o tom, že žalobkyni mohla vzniknúť škoda z dôvodu, že si zabezpečovala svoje ústavné právo. Už vôbec nemôže byť preukázané, žeby jej škoda vznikla zavinením žalovaného 1/ a porušením jeho právnej povinnosti. Popieral tiež, že medzi sumou, ktorú žalobkyňa advokátke vyplatila a výdavkami žalobkyne, keďže neexistuje zavinenie, mohla existovať príčinná súvislosť. Preto nárok na náhradu škody neuznával, nevidel dôvod na jeho priznanie a vzniesol námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj náhradu škody, podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) tak, že keď žalobkyňa tvrdila, že kúpnu cenu vyplatila 12.09.2008, návrh na súd podala 06.12.2011, čo bolo po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. Pokiaľ sa týkalo nároku na náhradu škody, tak tu tiež vzniesol námietku premlčania nároku podľa § 106 ods. 2 OZ s tým, že počiatok 2 ročnej premlčacej doby sa počíta od momentu vzniku škody.

Rozsudok vo veci sp.zn. 5C/218/2008 nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2009, žalobu doručila žalobkyňa súdu 06.11.2009 z čoho sa javí, že subjektívna premlčacia doba bola zachovaná, ale dôležitý je ten moment, kedy došlo ku škode. Podľa názoru žalovaného 2/ k nej došlo pred právoplatnosťou vyššie citovaného rozsudku, preto aj subjektívna doba odpadla. Nesúhlasil s tým, aby bolo použité ustanovenie týkajúce sa plynutia 10 ročnej premlčacej doby, pretože nebolo v konaní preukázané, že žalovaný 2/, ale ani ďalší žalovaní sa dopustili protiprávneho konania vo vzťahu k žalobkyni. Uplatnil náhradu trov konania.

Súd už raz rozhodol rozsudkom č.k. 8C/21/2012-133 zo dňa 20.11.2013, ktorým žalobu zamietol potom, ako prihladol na námietku premlčania vznesenú žalovanými 1/ a 2/.

Po tom, čo žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie, Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 12Co/330/2014-170 zo dňa 26.02.2015 rozsudok prvostupňového súdu zrušil v prvom výroku o zamietnutí žaloby v treťom výroku o náhrade trov konania.

Dôvodom, pre ktorý došlo k zrušeniu rozsudku bolo procesné pochybenie súdu ktorý zmenenú žalobu nedoručil opatrovníčke žalovaného 3/ a zároveň z obsahu zmenenej žaloby nebolo zrejmé, či ide o

solidárny záväzok žalovaných 1/, 2/ a 3/, eventuálne ktorý zo žalovaných 1/, 2/ a 3/ má zaplatiť žalobkyni uplatnený nárok.

Súd uznesením (opravným) č.k 8C/21/2012-176 zo dňa 28.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2015 pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2990,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2990,47 Eur od 08.12.2009 do zaplataenia.“

Opatrovníčka žalovaného 3/ sa k žalobe, opravnému uzneseniu nevyjadřila, predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 14.04.2015, neúčast' neospravedlnila.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd pojednával v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného 3/.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 5C/218/2008, kúpnej zmluvy uzavretej dňa 12.09.2008, výzvy na zaplataenie z 25.10.2011 žalobkyňou, vyčíslenia trov právnej pomoci právnu zástupkyňou JUDr. Bronislavou Garajovou vo veci sp.zn. 5C/218/2008, úradného záznamu spísaného dňa 04.06.2013, doplnenia návrhu žalobkyňou z 28.08.2012 a 17.10.2012, rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12Ps/4/2012-41, písomných vyjadrení účastníkov konania a ostatných listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa v konaní preukázala, že dňa 12.09.2008 uzavrela so žalovanými 1/, 2/ a 3/ kúpnu zmluvu ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území C. G. P. zapísané na LV č. XXXX ako parc. reg. "C" p.č. 227/2 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 92 m², p.č. 227/3 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 219 m² a stavba rodinného domu s. č. 90 na p.č. 227/2 vo vlastníctve predávajúcich každého v podiele 1/3 so všetkými súčasťami a príslušenstvom uvedeným v č.l. III. kúpnej zmluvy. Súčasne jej žalovaní predali aj ? nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v k.ú. C. G. P., zapísaných na LV č. XXXX ako parc. reg. "C" p. č. 228 záhrada vo výmere 152 m², ktoré vlastnili žalovaní 1/-3/ každý v podiele 1/6, teda v jednej polovici. Nehnuteľnosti kúpila za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 300.000 Sk, ktorá bola vyplatená pri podpise kúpnej zmluvy. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpy a predaja boli v teréne tvorené stavbou rodinného domu s. č. 90, k nemu prináležiacimi pozemkami. Vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Poltár pod č. V 784/08 dňa 29.09.2008.

Na pojednávaní dňa 29.04.2015 žalobkyňa trvala na žalobe. Ku vznesenej námietke premlčania uviedla, že žiada, aby jej dĺžku súd posudzoval v trvaní 10 rokov pretože žalovaní sa úmyselne na jej úkor bezdôvodne obohatili, lebo vedeli o tom, ktoré pozemky vlastnia, boli povinní jej to pred kúpou povedať, pričom priamo do kúpnej zmluvy vyhlásili, že žiadne vady nehnuteľnosti im nie s známe. Poprela, že je pravdivé to, že to, čo videla jej aj predali. Poukázala najmä na vyjadrenie žalovanej 1/ v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 5C/218/2008 na pojednávaní dňa 30.09.2009 (kde bola vypočutá ako svedkyňa) v ktorom okrem iného uviedla: „Mala som vedomosti o tom, že predávam pozemok na ktorom stojí dom žalobcu.“

Dňa 04.11.2008 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba žalobcu M. Ž. a M. O. proti žalovanej M. A. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a bola zapísaná pod sp.zn. 5C/218/2008. Súd o nej rozhodol rozsudkom dňa 13.11.2009 v ktorom určil výlučné vlastníctvo nehnuteľností žalobcovi. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal podľa § 150 O.s.p. Na vyhlásení rozsudku bola žalobkyňa prítomná, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2009.

Súd sa oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 12Ps/4/2012-41 zo dňa 27.11.2012 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2012 a ním bol žalovaný 2/ pozbavený spôsobilosti na právne úkony a za jeho opatrovníčku bola ustanovená M. M. - matka.

Súd nahliadnutím do pripojeného spisu sp.zn. 5C/218/2008 zistil, že žalobkyňa si uplatnila trovy konania dňa 28.12.2008, ktoré vyčíslené doručila súdu dňa 11.11.2009.

Splnomocnená zástupkyňa žalovanej 1/ a súčasne opatrovníčka žalovaného 2/ M. M. na pojednávaní dňa 29.04.2015 popierala tvrdenie žalovanej 1/ v jej svedeckej výpovedi z dôvodu, že keď sa M. M. v roku 1960 vydala, vtedy tam už stál Ž. dom a je pravda, že v tom roku, keď nehnuteľnosť predali žalobkyňi, tak sused Ž., ktorý už vlastnil dreváreň, lebo mu ju predala starká, sa rozhodol, že si tam chce niečo pristaviť. Vtedy požiadal moje deti, t.j. žalovaných, či budú s tým súhlasiť. Najmladší syn, t.j. žalovaný 3/ súhlas dal, že mu to vadiť nebude. Tak isto ďalšie deti, t.j. žalovaná 1/ a 2/ mu podpísali to, že si na nič nenárokujú. To bolo jediné, čo žalovaní podpísali. Sused Ž. ich odviezol autom a ona bola s ním.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané, že predmetom konania bol nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhrady škody. Žalovaní 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania nároku.

Na námietku premlčania súd prihliadne len vtedy, ak sa dlžník premlčania zjavne dovoľá; nestačí len všeobecné vyjadrenie dlžníka k časovému aspektu uplatneného nároku (rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 5/98).

Podľa Článku 10 1., 2. a 3. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) ak sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, vrátane vrátenia neoprávnene prijatej platby, týka existujúceho vzťahu medzi stranami, akým je napríklad zmluva alebo civilný delikt, ktorý má úzku väzbu s týmto bezdôvodným obohatením, spravuje sa tým istým právnym poriadkom ako uvedený vzťah.

Ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odseku 1 a strany majú svoj obvyklý pobyt v tej istej krajine v čase, keď došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila bezdôvodné obohatenie, rozhodným právom je právny poriadok tejto krajiny.

Ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odsekov 1 alebo 2, rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Podľa § 100 ods. 1 a 2, veta prvá OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Právny následok premlčania nastáva ak uplynula zákonom vymedzená doba bez toho, aby oprávnený subjekt uplatnil svoje právo na súde.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav.

S uplatnenou námietkou premlčania sa súd vyporiada tak, že žalobu zamietne bez toho, aby skúmal, či uplatnené právo veriteľa existuje alebo nie (R 29/1983).

Bezdôvodné obohatenie si žalobkyňa uplatňovala v sume 2176,41 Eur a škodu vo výške 814,06 Eur.

Rovnaká právna úprava ako pre premlčanie práva na náhradu škody platí aj v prípade premlčania práva pri bezdôvodnom obohatení. Aj v tomto ustanovení (§ 107 OZ) je zakotvená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle od seba. Subjektívna premlčacia doba (dvojročná) je kratšia, objektívna premlčacia doba je buď trojročná, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania (nedbanlivosti), alebo 10 ročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne.

V § 107 ods. 1 OZ je upravený začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby a jej dĺžka a pre začiatok je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvie o a) vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, b) subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch (Ro NS ČR z 26.09.2001, sp.zn. 25Cdo 1960/1999), nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti skôr.

Subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty. Bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, vzniká v okamihu, kedy odpadol právny dôvod z už poskytnutého plnenia (Ro NS ČR 30.01.2001, sp.zn. 25Cdo 968/99).

V prípade, keď právny dôvod plnenia odpadol z dôvodu rozhodnutia súdu o nároku žalobcu, začína premlčacia doba plynúť tým momentom, kedy bolo vyhlásené konečné rozhodnutie súdu, a nie momentom, kedy toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Tento názor je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ktorý túto otázku riešil v prípade, keď právoplatný rozsudok odvolacieho súdu o priznaní plnenia bol zrušený rozsudkom dovolacieho (najvyššieho) súdu. Premlčacia doba podľa jeho názoru začína v tomto prípade plynúť už od vyhlásenia nového rozhodnutia dovolacím súdom, ktorý posudzoval tento nárok a nie až od vtedy, kedy bol doručený rozsudok dovolacieho súdu, ktorým bol zrušený pôvodný právoplatný rozsudok odvolacieho súdu.

Ustanovenie § 107 ods. 2 OZ určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodne získaného majetkového prospechu vždy premlčí. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

V súlade s tým, čo je uvedené vyššie súd dokazovaním zistil, že žalobkyňa bola dňa 13.11.2009 prítomná na vyhlásení rozsudku vo veci sp.zn. 5C/218/2008. Od tohto dňa jej začala plynúť 2 ročná subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 OZ na vydanie bezdôvodného obohatenia a mala uplynúť dňa 13.11.2011. Žalobu súdu doručila dňa 06.12.2011, čiže neskoro. Objektívna premlčacia doba začala plynúť od zaplatenia kúpnej ceny dňa 12.09.2008, bez akejkolvek súvislosti s plynutím subjektívnej premlčacej doby, lebo týmto dňom fakticky došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaných, uplynula dňa 12.09.2011 a keďže subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, nárok žalobkyne sa premlčal dňom 12.09.2011. Súd tiež pripomína, že skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol sa týka tých prípadov, keď v okamihu poskytnutia plnenia existuje právny dôvod plnenia, ale následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol). Tak je tomu v prípade, keď záväzkový vzťah zanikne v dôsledku:

platného odstúpenia od zmluvy (§ 48 OZ), výpovede zmluvy (§ 582 OZ), dohody strán (§ 572 ods. 2 OZ), nemožnosť plnenia (§ 575 OZ), splnenia rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2 druhá veta OZ). Z uvedeného je zrejmé, že v tejto právnej veci o taký prípad nejde. Právny dôvod, na základe ktorého malo vzniknúť žalovaným 1/, 2/ a 3/ bezdôvodné obohatenie, naďalej trvá, ním je kúpna zmluva uzavretá dňa 12.09.2008 a tento právny dôvod nezanikol vyhlásením rozsudku sp.zn. 5C/218/2008.

Pokiaľ sa týka škody, tak tu ust. § 106 OZ je osobitným ustanovením vo vzťahu k všeobecnej úprave dĺžky premlčacej doby a k podmienkam jej plynutia (§ 101 OZ). Zákon tu tiež rozlišuje medzi dvoma druhmi premlčacích dôb, ktoré sa navzájom prelínajú. Je to tzv. subjektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 1 OZ) a tzv. objektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 2 OZ). Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota zo subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. V tejto súvislosti možno rozlišovať medzi tromi prípadmi, ktoré môžu nastať, a to: a) začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby a do jej skončenia tiež uplynie celá subjektívna doba: právo sa premlčí uplynutím subjektívnej doby (na ďalšie plynutie objektívnej doby sa už neprihliada); b) začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby, alebo jej skončenia uplynie iba časť subjektívnej doby a ďalšia časť až po jej skončení; právo sa premlčí uplynutím objektívnej doby; c) začiatok subjektívnej doby nastane až po skončení objektívnej doby; právo sa premlčí uplynutím objektívnej premlčacej doby a subjektívna doba nemá v tomto prípade právny význam.

Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslieť) v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, ďalej vedomosť o tom, kto za ňu zodpovedá (R 38/1975). Plynutie subjektívnej premlčacej doby však nemôže začať skôr než plynutie objektívnej premlčacej doby, t. j. skôr než škoda vznikla (Ro NS ČR z 26.11.2005, sp.zn. 25Cdo 2232/2005). Ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a potom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynú dva roky a škodca namieta premlčanie, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza do úvahy objektívna 10 ročná premlčacia doba podľa ust. § 106 ods. 2 OZ. (Z IV.s. 635 ods. 10). V konkrétnom prípade súd poukazuje na to, že žalobkyňa už 13.11.2009 pri vyhlásení rozsudku veci sp.zn. 5C/218/2008 vedela, že jej náhradu trov konania žalobca v tomto konaní nezaplatí. Odvtedy jej začala plynúť 2 ročná subjektívna doba na uplatnenie nároku na náhradu škody, ale aj 3 ročná objektívna doba. Subjektívna premlčacia doba uplynula márne dňa 13.11.2011, vtedy sa právo na náhradu škody premlčalo a na ďalšie plynutie objektívnej doby sa už neprihliada.

Súd poukazuje aj na to, že v konaní sp.zn. 5C/218/2008 žalobkyňa využila svoje ústavné právo, zvolila si na zastupovanie právnu zástupkyňu a trovy, ktoré jej v konaní vznikli nemôžu zaplatiť žalovaní, pretože na to niet žiadneho právneho dôvodu, nie sú so žalobkyňou v žiadnom právnom vzťahu a neexistuje ani žiaden hmotnoprávny predpoklad, že žalobkyňa škoda vznikla a že za ňu podľa § 420 ods. 1 OZ zodpovedajú žalovaní. Z dôvodov, že súd prihliadol na žalovanými 1/ a 2/ vznesenú námietku premlčania žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

Súd zotrúva na svojich právnych záveroch uvedených v rozsudku č.k. 8C/21/2012-133, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaných 1/, 2/ a 3/ na ktoré sa vzťahuje premlčacia doba 10 rokov odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, napriek argumentom žalobkyne týkajúcim sa svedeckej výpovede L. A., keď súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/218/2008-159 strana 3, v ktorom súd uviedol: „Svedkyňa L. A. taktiež potvrdila, že do roku 1981, keď ešte bývala v C. G. P. spory ohľadne hraníc jednotlivých parciel na sporné nehnuteľnosti neboli. V čase, keď žalovaná na 1. mieste kupovala od nej nehnuteľnosti v jej vlastníctve, žalovaná sa na mieste presvedčila o umiestnení jednotlivých parciel a o ich hraniciach. Svedkyňa uviedla, že nevedela o tom, že predáva pozemok na ktorom stojí dom žalobcu.“ Tento záver súdu vyplýva aj z originálu zápisnice o pojednávaní dňa 30.09.2009 na č.l. 138 spisu. Vychádzajúc z týchto záverov súd žalovanými 1/ a 2/ vznesenú námietku premlčania považoval za dôvodnú, pri rozhodovaní na ňu prihliadol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu uvedenej v § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná, svoje trovy si hradí sama.

Úspešný žalovaný 2/ žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1525,48 Eur za úkony právnej služby vykonané: 15.05.2013 prevzatie a príprava zastúpenia, 28.06.2013 vyjadrenie k návrhu, 28.06.2013 účasť na pojednávaní, 21.08.2013 podanie na súd vo veci samej, 10.09.2013 podanie na súd vo veci samej, 20.11.2013 účasť na pojednávaní, 16.01.2014 vyjadrenie k odvolaniu, 29.04.2015 účasť na pojednávaní, všetko á 121,16 Eur, 6 x režijný paušál po 7,81 Eur = 46,86 Eur, režijný paušál 8,04 Eur a 8,39 Eur vyúčtované podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov.

Cestovné náhrady vyúčtoval právny zástupca žalovaného 2/ podľa § 19 ods. 2 pri ceste na pojednávanie Hnúšťa - Lučenec a späť cez Kokavu nad Rimavicou dňa:

28.06.2013 pri cene nafty 1,133 Eur bez DPH $53 \times (0,183 + 0,067) = 13,25 \times 2 = 26,50$ Eur,

20.11.2013 pri cene nafty 1,142 Eur bez DPH $53 \times (0,183 + 0,067) = 13,25 \times 2 = 26,50$ Eur,

29.04.2013 pri cene nafty 1,008 Eur bez DPH $53 \times (0,183 + 0,059) = 12,83 \times 2 = 25,66$ Eur a náhradu za stratu času podľa § 20 citovanej vyhlášky pri ceste Hnúšťa - Lučenec a späť dňa 28.06.2013 a 20.11.2013 $13,01 \text{ Eur} \times 2 = 26,02 \text{ Eur}$ $\times 4 = 104,08 \text{ Eur}$, dňa 29.04.2015 $13,98 \text{ Eur} \times 2 = 27,96 \text{ Eur}$ $\times 2 = 55,92 \text{ Eur}$, odmena a náklady spolu 1271,23 Eur + 20 % DPH.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. V súlade s citovaným zákonným ustanovením náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1525,48 Eur zaplatí žalobkyňa advokátovi žalovaného 2/.

Úspešná žalovaná 1/ a žalovaný 3/ náhradu trov konania priznať nežiadali, preto im ju súd nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalobkyňu povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr.Herza

14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne
v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.